

Kerstdag – 2018

Uit God geboren.

Inleiding.

Kerstmis vandaag. In de vier weken van de Advent hebben profeten ons bij de hand genomen, verwachtingen gewekt, onze hoop gevoed en ons geleidelijk toegeleid naar diegene over wie het gaat, Jezus van Nazareth, vandaag geboren als mensenkind, zoals wij. Hij heeft door zijn leven de grootste verandering ooit in de geschiedenis teweeg gebracht. Mogen wij leven in zijn Licht, Hem achterna.

Preek.

Ik kan niet nalaten u een verhaal te vertellen, dat alleen maar mogelijk is, als je het kerstgebeuren – de geboorte van dit kind – goed begrepen hebt en in je hebt opgenomen. Het gebeurde in Juni 2015 in Charleston, in Zuid Carolina in Amerika. Een blanke jongeman van 21 jaar kwam op een zondagmorgen de Emmanuël Methodisten kerk in die stad binnen en schoot negen mensen uit die zwarte gemeenschap dood, de pastor en acht parochianen. Een week daarna, op 17 Juni, was in die kerk de uitvaart van de pastor, Clement Pinkney. De kerk zat afgeladen vol met mensen, die een familielid, een vriend of een vriendin verloren hadden. De zwarte President Barak Obama was aanwezig en sprak de goegemeente toe, heel indrukwekkend, wát hij zei en hoe dicht hij bij die mensen was; hij sprak over het wonder dat op dat moment voelbaar in die gemeenschap plaats vond. Hij doelde op het feit, dat de mensen in die kerk, zo kort na die gebeurtenis, samen waren zonder gevoelens van haat/wraak te koesteren ten opzichte van de dader; zij baden zelfs voor hem. Obama noemde dit een genade, een geschenk van God, want het is bijna niet te bedenken dat dit menselijkerwijs mogelijk is. En hij zette met krakende stem, en de hele kerk zong mee, het prachtige lied in, de negro spiritual: Amazing Grace! Dit was een heilig moment, inderdaad, wat daar gebeurde in die gemeenschap, echt een wonder, zo'n getuigenis van liefde die boven menselijk kunnen uitgaat. God was daar tastbaar in aanwezig op dat moment, een week na die moordaanslag. .

Dit gebeuren speelt door mijn hoofd vandaag op deze eerste kerstdag; ik bedenk hoe het toch kan, dat mensen in zo'n situatie toch in staat zijn zo vergevingsgezind te zijn, niet terug te slaan; en ik bedenk dat dit allemaal begonnen is bij dat kind in Bethlehem; een van de eerste dingen die hij zei toen hij na dertig jaar naar buiten trad was: oog om oog, tand om tand, dat was vroeger al heel wat, maar daar doen we niet meer aan, wij gaan de vijand proberen te begrijpen, wij proberen in zijn huid te kruipen, wij laten de haat niet meer binnen in ons hart, wij gaan hem beminnen; en Hij leerde ons bidden: vergeef ons onze schuld zoals ook wij anderen hun schuld vergeven; en toen Hij aan het kruishout hing, bad Hij: Vader, vergeef het hun, zij weten niet wat zij doen.

Die vergevingsgezindheid, die liefde, dat begon bij dit kind; Hij is de belichaming van God hier op aarde, een mens onder ons, een van ons; door Hem wordt zo'n gaaf en volmaakt beeld van God op deze aarde neergezet, dat mensen van Hem zijn gaan spreken als Zoon van God. Johannes zegt het in het evangelie vandaag: 'Het Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond, vol van goedheid en waarheid; wij hebben zijn grootheid gezien.'

Toen de architect van deze kerk, Laurens Bisscheroux 50 jaar geleden, gevraagd werd om hier in de wijk een kerk te bouwen, in de geest van het Vaticaans Concilie, bouwde hij de Andreas. De verstarde kerk van wetten en dogma's van vóór het Vaticaans Concilie moest in zijn ogen plaats maken voor een liefdeskerk, waarin iedereen, maar dan ook iedereen, welkom zou zijn, iedereen gelijk, een kerk van broeders en zusters. Daarom noemde hij deze plek, waar wij nu zitten en samen vieren, de Kamer van Gabriël, de plek waar het allemaal begon met Jezus, in de schoot van zijn moeder Maria. Niet voor niets heeft hij de Christuszuil centraal gesteld, diep in de grond en hoog in de lucht. Je kunt niet om Hem heen, als je deze kerk binnenkomt.

In zijn gezelschap, in zijn geest, willen wij werk maken van een liefde, zoals Hij die ons heeft voorgeleefd en zoals die ook - drie jaar geleden - in de kerk van Charleston zo zichtbaar en voelbaar aanwezig was. Wij willen er alles aan doen om Hem vast te houden, en mogen dan roekeloos vertrouwen dat Hij ons vasthoudt. Het verbond - de regenboog hierboven - van Gods liefde en trouw staat garant!